

geledes har bevisbyrden for, at det kunne lastes på dæk, skønt det ikke fremgår af konnossement, jf. udkastets § 296. Dette transportansvar kompletteres med regler om ansvar for korrekte oplysninger i stk. 3.

Medens første punktum vedrører ansvaret i forbindelse med beskrivelsen af godset/lastningen i konnossementet, svarer andet punktum til den gældende sølovs § 161, stk. 3, og Hamburg-reglernes artikel 16, stk. 2. Bestemmelsen indebærer, at transportøren har pligt til, dersom han ved undersøgelsen af godset har bemærket eller burde have bemærket, at godset var skadet, at anføre en udtrykkelig anmærkning om dette i konnossementet. Det samme gælder, dersom indpakningen er mangelfuld. Ved denne bestemmelse pålægges der ligeledes transportøren et sådant transportansvar for oplysninger, som ikke er indført i konnossementet, men som burde have været indført i dette. Retsvirkningen af, at en oplysning om godsets eller indpakningens tilstand savnes i konnossementet, bliver således den samme, som når konnossementet indeholder en forkert oplysning om, at godset er modtaget i en synlig god tilstand. På samme måde, som når en positiv oplysning er medtaget i konnossementet, er modbevis tilladt. Som det fremgår af stk. 3, kan modbevis dog ikke føres, når trediemand har indløst konnossementet i god tro.

Konnossementet har i medfør af *stk. 2* også beviskraft i spørgsmålet om modtagerens pligt til at betale fragt og overliggetidserstatning. Bestemmelsen svarer til § 160 i den gældende sølov og Hamburg-reglernes artikel 16, stk. 4, jf. også udkastets § 292, stk. 3, ovenfor. Savnes der oplysninger om pligt til at betale fragt og overliggetidserstatning i konnossementet, anses modtageren ikke for at have en sådan pligt, medmindre andet bevises. I henhold til *stk. 3* kan modbevis dog ikke føres mod godtroende trediemand.

Som ovenfor nævnt, kan modbevis ikke føres i henhold til *stk. 1* og *stk. 2*, dersom trediemand har indløst konnossementet i god tro. Dette angives i *stk. 3*, som svarer til, hvad der foreskrives i § 161 i den gældende sølov, Haag-Visby-reglernes artikel 3, stk. 4, og Hamburg-reglernes artikel 16, stk. 4. Reglen er udarbej-

det med forbillede i engelsk rets »estoppel regel« – en regel hvorefter den, der har indrømmet eller anerkendt et vist faktum, afskæres fra at føre bevis for, at det forholder sig anderledes. Reglen indebærer, at skade på godset, der ikke fremgår af beskrivelsen af godset i konnossementet, formodes at være indtruffet under transporten, og bestemmelserne i udkastets § 274 og følgende paragraffer om transportansvaret regulerer således transportørens ansvar.

Forbehold i henhold til udkastets § 298, f.eks. om at han ikke har haft rimelig mulighed for at undersøge oplysningernes rigtighed, kan heller ikke påberåbes, hvis transportøren indså eller burde have indset, at oplysningen er urigtig, og han har undladt at forsyne forbeholdet med en udtrykkelig anmærkning om, i hvilken henseende oplysningen er urigtig. Er en udtrykkelig anmærkning taget med i konnossementet, er transportøren således altid ansvarsfri. Dersom transportøren blot har taget et generelt forbehold, er han fri for ansvar, hvis han ikke indså og heller ikke med anvendelsen af normal agtsomhed ved en normal undersøgelse af godset burde have indset, at oplysningen var urigtig. Har transportøren tilsidesat sin undersøgelsespligt, kan han ikke påberåbe sig forbeholdet.

Til § 300. Ansvar for vildledende konnossement

Denne paragraf svarer til §§ 162 og 163 i den gældende sølov.

I medfør af *stk. 1* har transportøren et egentligt oplysningsansvar overfor trediemand. Dersom denne lider skade ved at indløse konnossement i tiltro til dets rigtighed, er transportøren ansvarlig, dersom han indså eller burde have indset, at konnossementets indhold var vildledende for trediemand. Bestemmelsen kompletterer transportansvaret i henhold til udkastets § 298 med et ansvar for sandfærdige oplysninger. Ansvar pålægges selvstændigt i henhold til denne paragraf uden reference til regler om transportansvaret. En konsekvens heraf er, – som det understreges i 2. punktum – at der ikke foreligger ret til ansvarsbegrænsning i medfør af dette kapitel. Hvad der er erstatningspligtig skade skal bedømmes med ud-